

بناغلی صدیق کاوون توفانی دلورو او سپیخلو آرمانو نو هوډ من، نوبنتگر، مخکښ او مبارز شاعر اولیکوال:

بناغلی صدیق کاوون توفانی زموږ دهیواد په ادبی، فرهنگی او سیاسي ډگر کې یو پیاوړې، وتلې او پیژندل شوی شاعر، ادبی، فرهنگی او سیاسي شخصیت دی. دی د پښتو او دري ژبو دهغو نوبنتگرو، مخکښو او نامتو لیکوالو او شاعرانو څخه دی، چې دده په آثارو او شعرونو کې ډیر لوړ علمي مفاهیم، انساني، ټولنیز، ملي او ادبي تصورات او افکار په ډیره خوږه، سلیسه، ساده او روانه ژبه بیان شوي دي. دده په شعرونو کې هنري ښکلا، خیالونه، سمبولونه، تصویرونه او انځورونه، تشبیهات، کنایات، پاک او سپیڅلي احساسات، جذبات او عواطف په ډیر رنگین او ظریفانه شکل ترسیم شوي دي.

ماد کاوون صاحب یو شمیر شعرونه د انځور په شکل ترتیب کړي دي، ستاسو درنو د ادب مینه والو پام ورته را اړوم.

په درنښت او ادبي مینه: انجنیر عبدالقادر مسعود

شاعر: صدیق کاوون توفانی
ترتیب کوونکی: عبدالقادر مسعود

گزمه

د باد گزمه ده د باران گزمه ده
 زمور په کلی د توفان گزمه ده
 بیامی د زره په دی تالا چونگره
 د غم گزمه ده د خپگان گزمه ده
 نه د گل بوی، نه د بلبل سندرہ
 په باغ اوراغ کې د خزان گزمه ده
 ترڅو به ژاري د اغیارو ستم
 زړگیه، تم شه، د جانان گزمه ده
 په گلو اوري د سکرو توپولی
 د خدای حرم کې د شیطان گزمه ده
 ژاري په سرو سترگو نیمزالی غوتی
 په چمن کې د تالان گزمه ده
 نه میکه ده اونه کعبه پاتې شوه
 کله د "شیخ" کله د "خان" گزمه ده

د ترورمیو بهیر

شاعر: صدیق کاوون توفانی
ترتیب کوونکی: عبدالقادر مسعود

ستا د زلفو سلسلې مې د یادونو سلسلې شوې
 دیوې شیبې خنداوه، د غمونو سلسلې شوې
 سپوږمۍ مخ دې رابنکاره که، د تیارې شپې له کنډوه
 چې د لمر زربنې څپې، د دودونو سلسلې شوې
 په نمجنو سترگو خارم، د آشنا د قدم لاره
 خو وعدې دنن سبا یې، د کلونو سلسلې شوې
 دا بهیر د ترورمیو، درنا په کاله راغی؟
 ک شیبې د خوشالیو، د ویرونو سلسلې شوې
 په ویجاړه میکه کې، نه ساقی اونه صهباشته
 د کوثر دامید تنده، د عمرونو سلسلې شوې
 له جنته راوتلی، د دوزخ په څنډو وگرځم
 هم ثواب او هم گناه مې، د اورونو سلسلې شوې
 ما یې زلفې ټنکلولې، په خندا یې راته وویل
 چې کاوونته دا دې پښوته، د دامونو سلسلې شوې

شاعر: صدیق کاوون توفانی
ترتیب کوونکی: انجنیر عبدالقادر مسعود

مړې ډيوې

ساقی دروغجنی دې وعدي شوې، ډيوې بلې نه شوي
په ميکده کې ډيوې مړې شوې، ډيوې بلې نه شوي
خمنه تش، بيالي نسکورې، ميکدي ويجارې
بيا د زاړه زاهد دورې شوې، ډيوې بلې نه شوي
سپوږمۍ په وريخوکې ويده، ستوري دودونوکې پټ
د توري شپې زلفې خورې شوې، ډيوې بلې نه شوي
تشنه بيد يا ده نه ليلا نه يې کېږدي شته پکې
مجنون نه! خاورې دې اسرې شوې، ډيوې بلې نه شوي
يوه سپرغۍ وه خليدله د اير په منځ کې
اوس هرې خواته سرې لمبې شوې، ډيوې بلې نه شوي
باغ کې چوپتيا ده، ونې زانگي د ماتم په څنډو
دژمي شپې څومره اوږدې شوې، ډيوې بلې نه شوي
چاپې په ياد چيرته نه شمه او نه گل کيښوده
د سرو غاتولو مړۍ پرې شوې، ډيوې بلې نه شوي
دجانان غمه د زړه کور راته روښانه که ته
بيا تور ماښام، توري تيارې شوې، ډيوې بلې نه شوي

توره سيلۍ

شاعر: صدیق کاوون توفانی
ترتیب کوونکی: انجنیر عبدالقادر مسعود

بادونه دي، غوغا کوي باغونه، رڼوي
شنې ونې لوتوي، رنگين گلونه، رڼوي
ورمې پروڼ راوړي و پيغام د غوړيدو
نن توره سيلۍ راغله، بهارونه رڼوي
يو باد دی را الوتی له سرابه د وعدو
په شونډو د جانان مې ځوابونه، رڼوي
د حسن له جلوي نه يې زاهد نه دی خبر
سجدې پيکه کوي او ايمانونه رڼوي
راوت له مسجده، شو دېره په خرابات
دخم په پښو کې رغړي، ثوابونه رڼوي
نه ويره له سکرو تو او نه تنده د کوثر
ملا د تخت له پاسه څمارونه رڼوي
بنکار يري چې تش ياد يې هم، په ما نه دی پيرزو
رقيب مې د جانان کوڅه کې پلونه رڼوي
د سترگو په آسمان کې يې بيا ستوري شول رابر
شوگير يې راته ښکاري چې خوبونه رڼوي

گزمه

د باد گزمه ده د باران گزمه ده

زمور په کلی د توفان گزمه ده
بیامې د زړه په دي تالا جونگره
د غم گزمه ده د خپگان گزمه ده
نه د گل بوی، نه د بلبل سندر
په باغ او راغ کي د خزان گزمه ده
تر خوبه ژاري د اغیارو ستم
زرگيه، تم شه، د جانان گزمه ده
په گلو اوري د سکرو توپلی
د خدای حرم کي د شیطان گزمه ده
ژاري په سرو سترگو نیمزالي غوتی
په چمن گله د تالان گزمه ده
نه میکده اونه کعبه پاتي شوه
کله د "شېخ" کله د "خان" گزمه ده
آلمان (۱۹۹۲/۵/۱۹)

د تروړميو بهير

ستا د زلفو سلسلې مې د یادونو سلسلې شوې
دیوې شیبې خنداوه، د غمونو سلسلې شوې

سپوږمۍ مخ دې رابنکاره که، د تيارې شپې له کنډوه
چې د لمر زرينې خنې، د دودونو سلسلې شوې
په نمجنو سترگو خاږم، د آشنا د قدم لاره
خو و عدې دنن سبا يې، د کلونو سلسلې شوې
دا بهير د ترورميو، درنا په کاله راغی؟
ک شيبې د خوشاليو، د وپرونو سلسلې شوې
په ويجاړه ميکده کې، نه ساقې او نه صهباشته
د کوثر د اميد تنده، د عمرونو سلسلې شوې
له جنته راوتلی، د دوزخ په خنډو گرځم
هم ثواب او هم گناه مې، د اورونو سلسلې شوې
ما يې زلفې بنکلولې، په خدا يې راته وويل
چې کاوونه دا دې پښوته، د دامونو سلسلې شوې

مړې ډيوې

ساقې دروغجنې دې و عدې شوې، ډيوې بلې نه شوې
په ميکده کې ډيوې مړې شوې، ډيوې بلې نه شوې
خمونه تش، پيالې نسکورې، ميکدې ويجاړې
بيا د زاړه زاهد دورې شوې، ډيوې بلې نه شوې

سپورمى په وريخو کې ويده، ستوري دودونو کې پټ
د تورې شپې زلفې خورې شوې، ډيوې بلې نه شوې
تسه بيد يا ده نه ليلا نه يې کيردى شته پکې
مجنونه! خاورې دې اسرې شوې، ډيوې بلې نه شوې
يوه سپرغى وه خليدله د اير وپه منځ کې
اوس هرې خواته سرې لمبې شوې، ډيوې بلې نه شوې
باغ کې چوپتيا ده، ونې زانگي د ماتم په خنډو
دژمي شپې خومره اوږدې شوې، ډيوې بلې نه شوې
چاپې په ياد چيرته نه شمه او نه گل کيښوده
د سرو غاټولو مړۍ پرې شوې، ډيوې بلې نه شوې
دجانان غمه د زړه کور راته روښانه که ته
بيا تور ماښام، تورې تيارې شوې، ډيوې بلې نه شوې

توره سيلۍ

بادونه دي، غوغا کوي باغونه، رڼوي
شنې ونې لوتوي، رنگين گلونه، رڼوي
وږمې پرون راوړې و پيغام د غورږيدو
نن توره سيلۍ راغله، بهارونه رڼوي

يو باد دی را الوتی له سرابه د وعدو
په شونډو د جانان مې خوا بونه، رڅوي
د حسن له جلوي نه يې زاهد نه دی خبر
سجدي پيکه کوي او ايمانونه رڅوي
راوت له مسجده، شو د پره په خرابات
دخم په پښو کې رغړي، ثوابونه رڅوي
نه ويړه له سکروټو او نه تنده د کوثر
ملا د تخت له پاسه خمارونه رڅوي
بنکار يړي چې تش ياد يې هم، په ما نه دی پېرزو
رقيب مې د جانان کوڅه کې پلونه رڅوي
د سترگو په آسمان کې يې بيا ستوري شول رابر
شوگير يې راته بنکاري چې خوبونه رڅوي.

په درنښت او ادبي مينه: انجنير عبدالقادر مسعود